

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 25329-11-17

בפני כב' השופט יהורם שקד

בעניין הקטין

(יליד 15.)

התובעת

ע"י ב"כ עו"ד

נגד

, ת.ז.

ע"י ב"כ עו"ד אביעד דיין

הנתבע

פסק דין

בפני תביעה למוזונותיו של קטין, בן כ-4 שנים במועד הגשת התביעה.

א'- העובדות הצריכות לעניין:

1. בין התובעת לבין הנתבע (להלן: **האם, האב, החורים** - בהתאמה) התקיימה מערכת יחסים שהביאה להולדתו של הקטין (להלן: **חקטין**). לאם אין ילדים נוספים זולת הקטין בעוד שלאב ילדה נוספת מאשה אחרת, כיום בת כ 16 שנים.

2. הליך יישוב הסכסוך שנפתח על ידי האם ביום 7.6.17 לא עלה יפה ולפיכך, פנתה האם לבית המשפט בתביעות שלהלן: תביעה למוזונות הקטין – היא התביעה שבכותרת (תלה"מ 25329-11-17) ותביעה למשמורת על הקטין (תלה"מ 25356-11-17). בעניין משמורת הקטין הגיעו הצדדים להסכמות, על יסוד המלצות העו"ס שערכה את התסקיר בעניינו, לפיהן המשמורת עליו תהא לאם וכי האב ישהה עם הקטין כדלהלן:

שבוע 1: ביום שני מסיום המסגרת החינוכית ועד השעה 19:00. ביום חמישי האם מביאה את לאב, והוא שוהה עמו עד שישי בבוקר עם חזרתו למסגרת החינוכית.

שבוע 2: ביום שני מסיום המסגרת החינוכית ועד השעה 19:00 וביום שישי האם מביאה את לאב, מסיום המסגרת החינוכית ועד לשבת בשעה 18:00.

להסכמות שלעיל ניתן תוקף של פסק דין בדיון ביום 21.11.18 (להלן: **פסק חדין למשמורת**).

3. בהתאם לפסק הדין למשמורת, והלכה למעשה, הקטין שוהה עם האם כ 75% מזמנו ועם האב כ 25% מזמנו.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 25329-11-17

- 1 4. באשר למזונותיו הזמניים של הקטין, הסכימו ההורים בדיון שהתקיים בפניי ביום 22.2.18, כי
2 מבלי להודות או לוותר על כל טענה, ישלם האב לידי האם סך של 2,100 ₪ (כולל מדור) למזונות
3 הקטין, בתוספת מחצית מעלות הגן/צהרון ומחצית הוצאות רפואיות חריגות (להלן: **המזונות**
4 **הזמניים**). להסכמה בדבר המזונות הזמניים ניתן תוקף של החלטה (רי עמ' 5, שי 20-5 לפרוטי).
5
- 6 5. לאחר שכל ניסיונותיי להביא הצדדים להסכמות גם בעניין מזונות הקטין לא עלו יפה, ומשעה
7 שהצדדים ויתרו על הגשת סיכומי טענותיהם בכתב, ניתן להלן פסק הדין.
8
- 9 **ב' – טענות הצדדים:**
- 10
- 11 6. להלן עיקר טענות האם:
- 12
- 13 א. האב איננו משלם את הוצאות הקטין כפי חובתו, אלא באופן שרירותי וללא התחשבות
14 בצרכי הקטין בפועל וחלוקת זמני השהות עמו.
15 ב. לאב יכולת כלכלית עדיפה על פני יכולתה הכלכלית של האם.
16 ג. על האב לשאת במלוא צרכיו של הקטין בסך של 2,955 ₪ לחודש, בתוספת מלוא הוצאות
17 החינוך והרפואה, בהתאם לדין האישי החל בנסיבות העניין.
18
- 19 7. להלן עיקר טענות הנתבע:
- 20
- 21 א. האב אינו מתכחש לחובותיו לשאת בהוצאות הקטין. מאז לידת הקטין, מעביר האב לידי
22 האם תשלומים גבוהים מדי חודש, ובסכומים העולים על חובתו שבדין ואף על יכולותיו.
23 ב. לאב ילדה נוספת מנישואיו, שעל מנת לשאת במזונותיה, ויתר האב על זכויותיו ברכוש
24 המשותף עם אשתו לשעבר, ואין לו כל רכוש זולת הכנסה מעבודה.
25 ג. יכולתה הכלכלית של האם עדיפה על פני יכולתו הכלכלית של האב.
26 ד. אין לחייב את האב בהוצאות המדור, כיוון שלאם דירה בבעלותה.
27 ה. לאב נגרמות הוצאות נסיעה גבוהות במיוחד על מנת לשהות עם הקטין ויש להביא זאת
28 בחשבון בעת חיוב האב במזונות.
29 ו. צרכיו של הקטין נתבעו בהגזמה ומבלי שצורפו כל ראיות להוכחה ולו באופן חלקי.
- 30
31
32
33
34

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 17-11-25329

ג' - דיון:

ג.1. הדין החל:

8. סעיף 3(א) לחוק לתיקון דיני המשפחה (מזונות), תשי"ט-1959 (להלן: **חוק המזונות**), קובע כי אדם חייב במזונות ילדיו הקטינים לפי הוראות הדין האישי החל עליו. האב הוא יהודי ודינו האישי הוא הדין העברי, אשר פרשנותו העדכנית ביותר באה לידי ביטוי בבע"מ 919/15 **פלוני נ' פלונית** (פורסם בנבו, 19.7.2017; להלן: **בע"מ 919/15**). בע"מ 919/15 לא שינה את ההלכה החלה על חיובי מזונות עד גיל 6, ולפיה האב חייב במזונות הכרחיים של ילדו עד מלאת לו שש שנים ומעבר להוצאותיו ההכרחיות יחויבו שני ההורים בהתאם ליכולותיהם (השווה: ע"א 591/81 **פורטוגז נ' פורטוגז**, פ"ד לו(3) 449 (1981)). לאור הדין, ולנוכח גילו של הקטין, היקף חיובו של האב במזונות הקטין נובע, בין היתר, מסיווגם של צרכיהם – כצרכים הכרחיים או כצרכים מדין צדקה. בצרכים ההכרחיים יחויב האב בלבד ואילו בצרכים שהם מדין צדקה יחויבו שני ההורים בהתאם ליכולתם הכלכלית. לאור האמור, לצורך בחינת חיובו של כל אחד מההורים במזונות הקטין, והיקפו של החיוב, יש לבחון את צרכי הקטין – לרבות סיווגם כצרכים הכרחיים או כצרכים מדין צדקה, ואת יכולתו הכלכלית של כל אחד מההורים, תוך בחינה כמה ייוותר בידי כל אחד מההורים לאחר תשלום המזונות שנפסקו, ולאור זאת לפסוק את סכום המזונות.

9. הגם שעל פי פרשנות הדין העברי, כפי שבאה לידי ביטוי בבע"מ 919/15, חייב אב לשאת לבדו בצרכיו ההכרחיים של קטין עד גיל 6, אין הדין העברי מטיל חובה על האב לשלם לילד האם עבור צרכים אלה כברירת מחדל, תוך התעלמות מנשיאתו הישירה בצרכי הילדים. חובתו של האב לזון את ילדיו, כשמה כן היא. חובה זו מתקיימת בין האב לבין ילדיו, כך שמחד, על האב קמה החובה לזון את הילדים ומנגד, לילדים קמה הזכות להיות ניוונים ממנו. החובה המיוחדת לאב היא לזון את הילדים, להאכיל את הילדים ולכלכל את הילדים וככל שהוא עושה זאת באופן חלקי כאשר הם עמו, הרי שיש להביא זאת בחשבון וכפי שנפסק בע"מ 2561/08 **פלוני נ' פלונית** (פורסם בנבו, 20.7.08), לאמור: **"חובתו המוחלטת של אב לשאת בצרכים ההכרחיים של ילדיו הקטינים חלה בין אם המשמורת על הילדים נמסרת לאם, בין אם היא נמסרת לאב, ובין אם היא ניתנת במשותף לשני ההורים. מאחר והמבקש בענייננו הוא בעל המשמורת על הקטינה וממילא זה הנושא בהוצאות גידולה, החיוב שהוטל עליו לשלם למשיבה נועד אפוא לספק אך את צריכה של הקטינה בזמן שהיא שוהה אצל אמה"** (שם, סעיף 7 לפסק הדין, הדגשה לא במקור).

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 25329-11-17

10. נמצא, אפוא, כי לחלוקת זמני השהות של הילד עם הוריו ישנה השפעה על אופן הנשיאה ביניהם. הואיל והדין האישי מטיל, כאמור, על האב חובה אבסולוטית לשאת בצרכיו ההכרחיים של ילדו עד להגיע הילד לגיל 6, יש להביא בחשבון את אותם צרכים בהם נושא האב ממילא עת הילד שוהה עמו. לא הרי הוצאותיו הישירות של אב למזונות ילדו אשר עמו אין הוא מתראה כלל או לעתים נדירות בלבד, כהרי הוצאותיו הישירות של אב למזונות ילדו אשר חלק ניכר מזמן הילד, שוהה הוא בבית האב וניזון ממנו.
11. בטרם אבחן את צרכיו של הקטין, יש להזכיר את הפסיקה הדנה בהוצאות ההכרחיות (החלות על האב בלבד), לאמור: "מתוך ההגדרה עצמה נראה, כי המדובר באותם דברים בסיסיים, שבלעדיהם אין הילד יכול להתקיים ממש; ומתוך הדין, שקובע, כי אין מחייבים בהם לפי עושרו של האב, יוצא, שצרכים אלה שווים הם לעני ולעשיר" (ר' עניין פורטוגז לעיל, עמ' 462).
12. המגמה הנוהגת כיום בפסיקה היא של צמצום מעגל הצרכים ההכרחיים למינימום, על מנת שעיקרון השוויון בין בני הזוג ימצא ביטוי בדמי מזונות גם על פי הדין האישי. לטעמי, לאור ההגדרה האמורה, בגדר צרכיו ההכרחיים של קטין יש להביא בחשבון: מזון, ביגוד, מדוב ואחזקתו ובריאות (לא כולל הוצאות חריגות).
13. ברור כי יתכנו מקרים בהם לקטין מסוים צרכים הכרחיים נוספים, אותם יש להביא בחשבון בבוא בית המשפט לפסוק את מזונותיו של אותו קטין (כגון, דמי טיפול), ואולם לא הוכח כי במקרה שלפניי קיימים צרכים הכרחיים נוספים.
- 2.2. צרכי הקטין:
14. כפי טענת האם לקטין קיימים צרכים בסך של 2,655 ₪ לחודש (בכתב התביעה נרשם סכום של 2,955 ₪ לאור טעות חישובית בסכום המדור בשיעור של 30% מתוך 1,100 ₪ במקום 2,100 ₪), ובתוספת הוצאות חינוך ובריאות, על פי פירוט ההוצאות שלהלן: הוצאות מזון 600 ₪; מכולת וחומרי ניקוי 200 ₪; ביגוד והנעלה 300 ₪; מדור 330 ₪; אחזקת המדור 525 ₪; נסיעות 300 ₪; צעצועים ומשחקים 200 ₪; מתנות ואירועים 200 ₪.
15. האם צירפה חשבוניות ודפי פירוט תנועות מחשבון הבנק שלה, אשר ממנו ניתן ללמוד על אודות הוצאות יומיומיות של האם, בין בעבורה ובין בעבור הקטין וזאת ללא הבחנה באשר לצרכיו של הקטין באופן ספציפי. כך למשל, האם טענה להוצאות כלכלה, מזון וצרכים יומיומיים בסכום של 600 ₪, אשר ניכר להיות סביר בהחלט. כך הוסיפה האם וטענה, כי לקטין הוצאות ביגוד והנעלה בסך של 300 ₪ לחודש, אשר אף הוא ניכר להיות סביר בהחלט.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 25329-11-17

16. באשר למדור, טען האב כי מאחר ולאם דירה בבעלותה, הרי שאין להורות על חיובו במדור. במקרה דנן, אין חולק כי האם נושאת בתשלומי הלוואה המובטחת במשכנתא בעבור דירתה בסך של 810 ₪ וכך עולה גם מהנספחים שצורפו לתצהיר האם. עוד אין חולק כי, האם משכירה את דירתה לצד שלישי בסך של 4,900 ₪ לחודש ומתגוררת בדירה שכורה הנמצאת בקרבת מקום עבודתה ובני משפחתה בעלות חודשית של 6,000 ₪ (ר' חוזה השכירות שהאם צירפה לתצהירה ועמ' 15, ש' 27-28 לחקירת האם).
17. האם, בהגינותה הרבה יש לציין, לא עתרה לחיוב האב בחלקו במדור הקטין כמשקף שלישי מתוך 6,000 ₪ (דמי השכירות בפועל) ואף לא עתרה לחיובו בשליש מתוך דמי שכירות דירתה המושכרת או דירה בדמי שכירות ממוצעים, אלא עתרה לחיוב האב במדור הקטין **רק בעבור הפער** שבין דמי השכירות המתקבלים לידיה מדירתה בסך של 4,900 ₪ לבין דמי השכירות המשולמים על ידה בסך של 6,000 ₪ ובשיעור של $30\% = 330$ ₪ לחודש. בנסיבות העניין, אני מוצא לאשר את מלוא הסכום הנתבע.
18. בנוסף עתרה האם לחיוב האב בהוצאות אחזקת המדור בסכום של 525 ₪. האם צירפה לתצהירה אסמכתאות המעידות בדבר תשלום דמי ועד בית בסכום של 430 ₪ לחודש; חשבון חשמל לחודשים יוני – אוגוסט 2018 בסך של 1,000 ₪ וחשבון ארנונה בסך של 611 ₪ לחודשים ספטמבר-אוקטובר 2018. אם ניקח בחשבון כי לדירה יש גם הוצאות בעבור מים, גז, כבלים, שירותי אינטרנט וכו', הרי שהצהרתה של האם להוצאות אחזקת המדור בסך של 1,725 ₪, היא הצהרה סבירה ההולמת את המציאות. לפיכך, העתירה לראות בחלקו של הקטין בהוצאות המדור בסך של 525 ₪, מתקבלת.
19. מכל האמור לעיל עולה כי צרכיו ההכרחיים של הקטין הם בסך 1,755 ₪ לחודש (מזון 600 ₪, ביגוד והנעלה 300 ₪, מדור 330 ₪, הוצ' מדור 525 ₪).
20. בהתאם לאמור לעיל על האב לשאת במלוא החיוב בגין הצרכים ההכרחיים, אולם על פי הדין החל יש להוסיף ולבחון יכולותיהם הכלכליות של הצדדים וזמני השהות עם הקטין כדי לבחון שמא האב נושא באופן ישיר בחלק מהצרכים ההכרחיים ולכן יש לחייבו לשלם לידי האם סכום התואם את הנסיבות העובדתיות.
- 3.ג. **יכולותיהם הכלכליות של ההורים:**
21. יכולתה הכלכלית של האם: האם עובדת כ מעיון בתלושי השכר של האם לחודשים ספטמבר 2017-אוגוסט 2018, אשר צורפו כנספחים לתצהיר האם, עולה כי הכנסתה החודשית הממוצעת של האם היא בסך של 7,621 ₪ נטו.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 17-11-25329

22. בנוסף קיימת לאם דירה ב שבעבורה היא משלמת 800 ₪ לחודש להחזר ההלוואה המובטחת במשכון (משכנתא), ומשכירה אותה תמורת 4,900 ₪ לחודש. האב מעריך את שווייה של הדירה בכ 2 מיליון ₪ ומבקש ליתן לזאת את הדעת בעת בחינת יכולות ההורים. אודה ולא אכחד; לא מצאתי בפסיקה התייחסות מתמטית מדויקת או אפילו מנחה באשר לשווי נכסיהם של החייבים במזונות וכיצד שווי זה משפיע באופן תחשיבי על קביעת יכולתו של ההורה בתשלום המזונות.
- במקרה שלפני לא טען מי מההורים בעניין זה ולא ביקש שאערוך תחשיבים בהתאם לנוסחה כזו או אחרת, ומטעם זה אין בדעתי לעשות כן. יחד עם זאת, ברור שרכושה של האם הוא גורם שיש להתחשב בו.
23. לא אסיים מלאכת בחינת יכולות הכלכליות של האם, מבלי שאהיה ער לכך כי אמנם האם נושאת בתשלומי משכנתא בעבור דירתה, אולם תשלומים אלה – הלכה למעשה – יוצאים מכיסה האחד (הכיס הנזיל) ונכנסים לכיסה האחד (כיס ההון), כאשר ברקע יש לזכור כי לאם זכויות בנות ערך כספי לא מבוטלות בדמות שווי הדירה בניכוי יתרת המשכנתא.
- עוד אוסיף, וחרף כי לא הובאו לכך ראיות מדויקות (לרבות תחשיבי ריבית), המשכנתא הנפרעת על ידי האם שיתרתה כ 55,890 ₪ והנפרעת בתשלומים של כ 810 ₪ לחודש, אמורה להיפרע במלואה בתוך כשש שנים, או סמוך לכך. מצאתי להביא זאת על מנת ללמד על שניים: האחד – בחלק ניכר מתקופת החיוב במזונותיו של הילד לא נוטל על האם הוצאה חודשית בעבור החזר משכנתא. השני – פשיטא כי ככל שהאם "תמתח" את החזרי המשכנתא עד סיום תקופת החיוב במזונות הילד, ההחזרים אותם תתבקש לשלם יהיה נמוכים מאלה המשולמים על ידה כיום.
24. בנוסף קיימות לאם זכויות כלכליות בנות ערך כדלהלן:
- א. מכונית בבעלותה מסוג האב טוען כי הלכה למעשה האם עושה שימוש ברכב חדש מסוג חדישה וטענתו הוכחה בחקירת האם (ר' עמ' 14, ש' 8-9 לפרוט');
- ב. קרן פנסיה בסך של כ 150,000 ₪ נכון לחודש יוני 2018 כעולה מהנספחים שצורפו לתצהיר האם.
- ג. קרן השתלמות בסך של כ 14,000 ₪ נכון ליום 31.3.17 כעולה מהנספחים שצורפו לתצהיר האם.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 17-11-25329

- 1 25. עוד ובנוסף, אישרה האם כי היא זוכה לתמיכה כלכלית מבני משפחת האם, בסכומים משתנים
2 וכפי צרכיה של האם (ר' עמ' 14, שי 24-18 לחקירת האם). עובדה זו אין בה כדי להשפיע על גובה
3 החיוב והיא הובאה אך להבנת המארג הכלכלי המלא.
4
- 5 26. לאם הוצאות חודשיות קבועות, כדלהלן: תשלום חודשי של 810 ₪ למשך 69 חודשים נכון ליום
6 12.9.18 עבור החזר המשכנתא; דמי שכירות בסכום של 1,100 ₪ לחודש (=הפער בין הדירה
7 המושכרת לדירה השכורה). לטענת האם קיימות לה הלוואות בסך של 19,663 ₪, בתשלום
8 חודשי של 950 ₪ ובסך של 64,000 ₪ בתשלום חודשי של 805 ₪. האם אמנם צירפה דפי חשבון,
9 אולם מעיון בהם לא ניתן דווקא ללמוד על אודות התחייבויות האם בסכומים הנטענים. מכל
10 האמור עולה כי לאם הכנסה חודשית של 7,600 ₪ ממנה יש להפחית 1,900 ₪ כך שלאם הכנסה
11 פנויה בסך של 5,700 ₪, כאשר לזאת יש להוסיף את השפעת קיומה של הדירה לאם.
12
- 13 27. יכולתו הכלכלית של האב: לאב הכנסה מעבודה נ כעצמאי וכשכיר.
14 האם מעריכה כי הכנסתו החודשית של האב היא בסך של 20,000 ₪ נטו כולל טיפים שהאב
15 מקבל, לכאורה, בכסף מזומן. לטענת האב אין לו כל הכנסות בכספים מזומנים שאינם מדווחים
16 ומצאתי הצהרת האב בעניין זה כמהימנה (ר' עמ' 19, שי 1 - עמ' 20, שי 1 לפרוטי).
17
- 18 28. באשר להכנסתו החודשית הממוצעת של האב נטען על ידי האב כי זו עומדת על סך של 7,500
19 ₪ נטו. בהתאם לתלושי השכר שהציג האב קיימת לו הכנסה כשכיר נכון לשנת 2018, בסכומים
20 שלהלן: סך של 2,580 ₪ לחודש ינואר; 2,580 ₪ לחודש פברואר; 2,570 ₪ לחודש מרץ; 2,580
21 ₪ לחודש אפריל; 2,580 ₪ לחודש מאי; 2,580 ₪ + 6,748 ₪ לחודש יוני; בסך של 4,167 ₪ +
22 2,104 לחודש יולי 2018; בסך של 6,112 ₪ לחודש אוגוסט; בסך של 1,271 ₪ לחודש ספטמבר.
23 דהיינו בממוצע סך של 3,500 ₪ נטו, בממוצע לחודש מעבודתו של האב כשכיר. בנוסף השתכר
24 סך של כ 9,500 ₪ ברוטו, בממוצע, מעבודתו כעצמאי שהם כ-7,000 ₪ נטו. דהיינו בסך הכל
25 לאב הכנסה חודשית ממוצעת, מעבודתו, בסך של כ- 10,500 ₪ נטו לחודש.
26
- 27 29. בנוסף קיימת לאב מכונית מסוג שנת ייצור 2010. הנתבע טוען כי הרכב שבו הוא
28 משתמש שייך למעשה לאחיו, אשר הקנה לו את זכויות השימוש ברכב תמורת תשלום 18,000
29 ₪. לטענת האב אין לו רכוש או ירושה שכן השתמש בכספי ירושת הוריו למימון הוצאות
30 רפואיות בגין מחלת אשתו דאז ולטענתו לא נותר לו כל רכוש מהנישואים שכן העביר לגרושתו
31 את כל הכספים שהתקבלו כתוצאה ממכירת דירה משותפת שהייתה לו ולגרושתו. טענות האב
32 בעניין זה לא הוכחו כדבעי אולם לא נסתרו בחקירתו או בכל דרך אחרת.
33
34
35

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 25329-11-17

- 1 30. לאב הוצאות חודשיות קבועות כדלהלן:
- 2
- 3 א. הלוואה בסך 1,200 ₪ בתשלום חודשי של 80 ₪;
- 4 ב. דמי שכירות ביחידת דיור בסך של 2,600 ₪ לחודש – האב לא צירף חוזה השכירות אולם
- 5 מצאתי כי טענתו להוצאה בעד שכירות- סבירה ומקובלת;
- 6 ג. הלוואה בסך 50,000 ₪ לסילוק מלוא התשלומים שנותרו לאב בעד השימוש ברכב שבו
- 7 הוא עושה שימוש ולכיסוי הוצאותיו של האב ומימון הלוואות קודמות – לעניין זה צרף
- 8 האב תדפיס תמונת מצב מחשבון הבנק שלו.
- 9 ד. הוצאות בגין שהות עם הקטין בסך של 250 ₪ לחודש בהם הוא נושא באופן ישיר – האב
- 10 צירף קבלות בגין הוצאותיו עבור רכישות בסופר, תשלום עבור מסעדות וכיוצא באלו
- 11 אין באסמכתאות שצורפו כל הפרדה או הבחנה בין ההוצאות של האב עבור הקטין באופן
- 12 ספציפי;
- 13 ה. הוצאות בגין תשלום מזונות לבתו הבכורה, בסך של 1,750 ₪ לחודש – טענה זו עומדת
- 14 בסתירה לטענת האב בכתב התביעה לפיה ויתר על רכוש במסגרת הגירושין כדי לממן
- 15 את מזונות בתו;
- 16 ו. הוצאות נסיעה כתוצאה מהמרחק הרב בין ההורים בסכום של 1,500 ₪ לחודש – בשים
- 17 לב להסדר לפיו ההורים מתחלקים בנסיעות של הקטין הרי שאין לזקוף הוצאה זו רק
- 18 לחובתו של האב כי אם לשני ההורים בחלקים שווים.
- 19
- 20 31. אשר על כן, כאשר אני מביא בחשבון מחד את השתכרות האב מעבודתו בסך של כ 10,500 ₪
- 21 לחודש ואת הוצאותיו החודשיות של האב (שכירות בסך של 2,600 ₪ לחודש והלוואות למימון
- 22 הוצאותיו) אני מעריך את הכנסתו הפנויה של האב בסך של כ 7,000 ₪ לחודש.
- 23
- 24 32. מן האמור עולה כי לאם הכנסה פנויה של כ 5,700 ₪ לחודש בעוד לאב הכנסה פנויה של כ 7,000
- 25 ₪ לחודש, וכאשר אני משקלל את קיומה של הדירה כמו גם את יתר זכויותיה בנות הערך
- 26 הכספי של האם, אני מוצא לקבוע כי יכולותיה הכלכליות של האם עולות בכ 50% מיכולותיו
- 27 של האב.
- 28
- 29 33. באשר לזמני השהות וכפי האמור לעיל, הקטין שוהה כ 25% מזמנו עם האב וכ 75% מזמנו עם
- 30 האם. אמנם, לנוכח זמני השהות של הקטין עם כל אחד מההורים היה מקום לקבוע כי האב
- 31 נושא ב 25% מסך הצרכים ההכרחיים של הקטין, אולם אין כך פני הדברים. יש לזכור כי צרכים
- 32 הכרחיים כוללים גם ביגוד, ובמקרה שבפני לא הובאו ראיות כי האב נושא בהוצאות ביגוד או
- 33 הנעלה בעבור הילד, זולת מספר חשבונות מועט שהציג האב, ובסכומים נמוכים (ר' למען
- 34 הפירוט: 80 ₪ בפוקס; 25 ₪ בחנות דן 10 ₪ בחנות ביגוד).

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 25329-11-17

- 1 לפיכך, אינני קובע באופן מוחלט כי האב אינו נושא בהוצאות אלה, אלא לא הוכח בפני כי הוא
2 עושה כן ומטעם זה לא אוכל להתייחס אליו משל נושא בהוצאות הביגוד וההנעלה כפי האם.
3
- 4 34. אשר על כן, מצאתי לנכון להעריך את הוצאותיו ההכרחיות של הקטין אצל האב בכ 350 ₪
5 לחודש, כך שהיקף חיובו לתשלום לידי האם, בגין צרכים הכרחיים יעמוד על כ 1,400 ₪ לחודש
6 (1,755-350).
7
- 8 **ג.4 – היקף החיוב לאחר גיל 6:**
9
- 10 35. מאחר ופסיקת מזונות נושאת גם פני עתיד, וחרף כי טרם מלאו לקטין 6 שנים, מצאתי כבר
11 עתה לפסוק את מזונותיו לעתיד לבוא. בהתאם להלכה שנקבעה בבע"מ 919/15: "בגילאי 6-15
12 חבים שני ההורים באופן שווה במזונות ילדיהם מדין צדקה, תוך שהחלוקה ביניהם תקבע על
13 פי יכולותיהם הכלכליות היחסיות מכלל המקורות העומדים לרשותם, לרבות שכר עבודה,
14 בנתון לחלוקת המשמורת הפיזית בפועל, בשים לב למכלול נסיבות המקרה. יישום עקרון זה
15 במקרה הטיפוסי של משמורת פיזית משותפת, ייעשה ברוח העקרונות האמורים בפסקה 61
16 לחוות דעתה של השופטת ד' ברק-ארז, כברירת מחדל שניתן לסטות ממנה. בצד האמור, על
17 בית המשפט לענייני משפחה להפעיל את שיקול דעתו בנסיבות כל מקרה ומקרה".
18
- 19 36. בסעיף 61 לחוות דעתה, סיכמה כב' השופטת ד' ברק-ארז "את העקרונות שאמורים לחול...
20 בכל הנוגע לנשיאה בחיובי מזונות במשמורת משותפת לילדים בגילאי 6-15". עקרונות אלה
21 יפים לכל הסדרי שהייה שהם (כמובן בשינויים המחויבים), ואלו הם:
22
- 23 א. כל הורה יישא בעין בהוצאות קיום שוטפות של הילדים, ללא צורך בהעברת תשלומים בין
24 ההורים (ר' סעיף 61(א) לפסק הדין);
- 25 ב. ייקבע מנגנון לריכוז הטיפול בהוצאות שאינן הוצאות קיום שוטפות (ביגוד, תשלומי בית
26 ספר, הוצאות רפואיות וכו'), כאשר ההורה המרכז יהיה על פי רוב זה אשר ימצא כי שימש
27 עובר לגירושין כמטפל העיקרי של הילדים (ר' סעיף 61(ב) לפסק הדין);
- 28 ג. ההורים ימשיכו לחלוק בהוצאות החריגות, בכפוף לכושר השתכרותם ובהתאם למנגנון
29 שייקבע על ידי בית המשפט לענייני משפחה (ר' סעיף 61(ג) לפסק הדין);
- 30 ד. כל הורה יישא בעין בהוצאות המדור של הילדים, בכפוף לכך שתיערך בדיקה האם העול
31 הכפול של נשיאה במדור המתאים לילדים אינו פוגע ביכולתם של ההורים לעמוד בתשלום
32 המזונות שלהם נוקקים הילדים (ר' סעיף 61(ד) לפסק הדין).
33
34

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 25329-11-17

- 1 אמור מעתה כי מזונותיהם של ילדים מעל גיל 6 יחולו על שני הורים באופן שוויוני, ללא העדפה
2 מגדרית של הורה א' על פני הורה ב', כאשר השיקולים שיש לשקול לעניין הם יכולותיהם
3 הכלכליות של ההורים מחד, וצורכי הילדים מנגד. עוד יש לחתור ליישום העקרונות שנקבעו
4 בסעיף 61 לפסק הדין, כמובא לעיל. עוד יש לזכור כי בהתאם לפסק הדין, ניתן לסטות
5 מהעקרונות אלו, כמובן, במקרים המתאימים. למען הסר ספק, ההלכה שנקבעה בבע"מ 919/15
6 אינה חלה רק במקרים של משמורת משותפת שוויונית כי אם בכל מקרה הנתון להכרעתו של
7 בית המשפט, כאשר החיוב עצמו וגובהו, ייקבע גם בהלימה להסדרי השהות של הקטין עם כל
8 אחד מהוריו. לעניין זה ראה הכללים שנקבעו בעמ"ש (ת"א) 14612-10-16 **פלוני נ' פלונית**
9 (פורסם בנבו, 20.12.17)) כשיקולים שיש להביא בחשבון בטרם ההכרעה:
10
11 צרכי הקטינים – יש לקבוע את גובה הצרכים תלויי השהות ובכללם מדור והוצאות מדור;
12 הצרכים שאינם תלויי שהות; צרכים חריגים/הוצאות חריגות – והכל "**עד כדי רמת החיים**
13 **לה הורגלו) ערב הפירוד או שלה היה (ו) ראויים) ללא הבחנה בין הכרחי ללא הכרחי**".
14
15 היכולות הכלכליות של ההורים – מכל המקורות העומדים לרשותם "לרבות" שכר עבודה;
16
17 קביעת היחסיות של היכולת הכלכלית של ההורים, האחד מול רעהו – נתון זה, כשלעצמו,
18 ולעצמו, רלבנטי ביחס לצרכים שאינם תלויי שהות ולצרכים החריגים. חלוקת המשמורת
19 בפועל.
20
21 38. בטרם אדון בהוצאות הקטין לעתיד לבוא, מן הראוי להזכיר כי מטבע הדברים, יכולתם של
22 ההורים להביא ראיות מדויקות להוצאות הקטין לעתיד לבוא, אין הדבר אמור למנוע פסיקה
23 בעניין, כפי שבית המשפט פוסק מזונות גם לעתיד לבוא כעניין שבשגרה. במקרה דנן, ובשים לב
24 ליכולותיהם של שני ההורים – ובשים לב כי הכנסותיה השוטפות של האם תגדלנה בעוד מספר
25 שנים ועם סיום תשלומי ההלוואה המובטחת במשכנתא – אני מניח שהקטין ימשיך לגדול
26 ברמת החיים הסבירה בה הוא חי כיום.
27
28 39. עוד אני יוצא מנקודת הנחה, בשים לב לניסיון החיים, כי הוצאותיו של ילד בן 4 שנים אינן
29 כהוצאות של ילד בן 8 או של ילד בן 14. מטבע הדברים, ככל שהילד גדל, הוצאותיו אינן פוחתות
30 אם כי גדלות אף הן, ואינני מכוון רק להוצאות כלכלה. ילד בוגר נצרך, בימינו אנו, להוצאות
31 גדולות בענייני חינוך, חברה ופנאי וכו', וכל פסיקה המתייחסת לעתיד, טוב לה שלא תתעלם
32 מכך.
33
34

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 17-11-25329

- 1 **צרכים תלויי שהות**: לאם קיימות הוצאות בגין שכירת מדור בסך של 1,100 ₪ לחודש (הפער
2 בין הדירה המושכרת לדירה השכורה) וכן הוצאות בגין תשלום החזר ההלוואה המובטחת
3 במשכנתא בסך של 800 ₪ (לתקופה קצובה בלבד ומתוך הבנה כי חיוב זה נועד להעשיר את
4 ההון של האם) כך שכלל הוצאות האם עבור מדור בכל חודש הן בסך של 2,900 ₪. לאב מצדו
5 קיימות הוצאות בגין שכירות מדור בסך של 2,600 ₪ לחודש, שהקטין עושה בו שימוש באופן
6 מצומצם, זאת כאשר מרכז חייו של הקטין הוא בבית האם. בנסיבות אלה, מצאתי להעריך את
7 כלל הוצאות מדורו של הקטין בסך של 1,000 ₪ לחודש, כאשר בפועל האם נושאת בכ 750 ₪
8 ואילו האב נושא בכ 250 ₪ לחודש.
9
- 10 **41.** בהמשך לזאת, אני מעריך את כלל הוצאות כלכלתו של הילד, באופן ממוצע ובשים לב כי ברבות
11 השנים, ובאופן טבעי, הילד נצרך לסל מזון גדול יותר, בכ 1,000 ₪ לחודש. גם ברכיב זה, בפועל,
12 האם נושאת בכ 750 ₪ לחודש ואילו האב נושא בכ 250 ₪ לחודש.
13
- 14 **42.** יוצא, איפוא, כי הוצאותיו תלויות השהות של הקטין עומדות על כ- 2,000 ₪ לחודש.
15
- 16 **43.** מאחר וקבעתי כי התפלגות יכולות ההורים הן ביחס של 3:2, הרי שעל האב לשאת ב 40%
17 ההוצאה בהפחתת הסכום אותו הוא נושא באופן ישיר בשים לב לחלק בו שוהה עמו הקטין
18 (25% מהזמן). יוצא, אפוא, כי חלקו של האב עומד על 800 ₪ לחודש, ובפועל הוא נושא בכ 500
19 ₪ לחודש, הרי על האב להעביר לידי האם סך של 300 ₪ לחודש. על מנת לבחון את החישוב
20 דלעיל, נביט על חיובה של האם. חלקה של האם בהוצאות הניל עומד על 1,200 ₪ לחודש (60%
21 מתוך 2,000 ₪). בפועל האם נושאת בהוצאות אלה באופן ישיר בסך השווה ל 75% מתוך 2,000
22 ₪, כלומר בסך של 1,500 ₪, ולכן על האב לשלם לה את ההפרש בסך של 300 ₪ לחודש.
23
- 24 **44.** **צרכים שאינם תלויי שהות**: בהתאם לאמור בבע"מ 919/15, בהוצאות שאינן תלויות שהות,
25 כגון: ביגוד, תשלומי בית ספר, יתר הוצאות חינוך, חוגים, הוצאות בריאות, נסיעות, תספורת,
26 טלפון נייד, מתנות ואירועים והוצאות תרבות – כל אלה הן הוצאות שאינן תלויות שהות
27 ולפיכך, יישאו בהן ההורים בהתאם ליחס יכולותיהם הכלכליות (האם תשלם 60%, האב ישלם
28 40%). באין הסכמה בין ההורים אודות נחיצות ההוצאה, ינחה בעניין זה הגורם המקצועי
29 הרלוונטי (מורה, רופא וכו').
30
- 31 **45.** באשר לאופן הניהול של הוצאות אלה; מאחר והאם היא ההורה הדומיננטי מבחינת יחס זמני
32 שהייה עם הקטין, ולנוכח פסק הדין למשמורת הקובע כי האם היא ההורה המשמורן לקטין
33 וגם בהתאם להתרשמותי כי היא הורה טוב ומיטיב, מצאתי לקבוע כי **האם תהיה ההורה**
34 **המרכז לעניינים אלו**, והיא תדאג לכך, כמובן, בהתייעצות עם האב.
35

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 25329-11-17

- 1 46. על מנת להקל על ניהול ההוצאות, ניתנות ההוראות הבאות:
- 2
- 3 א. יפתח חשבון מיוחד בעבור כיסוי הוצאות אלה ולחשבון יופקדו סכומי כסף לפי חלקם של
- 4 ההורים בהוצאות.
- 5 ב. עם הגיעו של הילד לגיל 6, יופקד בחשבון זה סך של 4,000 ₪ על ידי האב וסך של 6,000 ₪
- 6 על ידי האם, ובסה"כ 10,000 ₪.
- 7 ג. מתוך חשבון זה ישולמו הוצאותיו של הילד שאינן תלויות שהות, כאמור בסעיף 44 לעיל.
- 8 קבלות ואישורי הוצאות תישמרנה ושני הצדדים יהיו רשאים לעיין בהם.
- 9 ד. כאשר היתרה בחשבון תגיע לכ 5,000 ₪, יפקיד האב 2,000 ₪ והאם תפקיד 3,000 ₪ וכך
- 10 הלאה.
- 11 ה. גובהם של דמי הכיס ייקבע על ידי ההורים בהסכמה וליד יובהר כי אלו ניתנים לו מאת
- 12 שני הוריו.
- 13
- 14 47. בשולי הדברים אזכיר כי על ענייני אפטרופסות חולש חוק הכשרות המשפטית והאפטרופסות,
- 15 תשכ"ב 1962, לרבות פסיקה מחייבת בנושאים אלו.
- 16
- 17 48. השבת דמי מזונות ששולמו ביתר - בשים לב כי דמי המזונות שנקבעו בפסק הדין נמוכים מדמי
- 18 המזונות הזמניים הזמניים, יהא על האם להשיב את הסכומים שנגבו על ידה ביתר. ברור לי כי
- 19 פסק דין שתוצאתו השבת כספים מהאם לאב, לא תיטיב עם האם וייתכן שאף עם הקטין,
- 20 ואולם אל לשכוח כי אף האב נצרך להוצאות בעבור הקטין, כך שסכום שיועבר מידי האם לאב
- 21 ולכאורה ייגרע מהקטין, הוא אותו הסכום אשר ייקף לרווחת הקטין מידי האב.
- 22
- 23 49. עוד יוער כי דווקא הפער בין דמי המזונות הזמניים לבין דמי המזונות שנפסקו בסופו של יום
- 24 מבהיר לכל צד את הסיכויים והסיכונים של תביעתו, וכי אין בחיוב במזונות הזמניים משום
- 25 כבילת שיקול הדעת והכרח כלשהו כי דמי המזונות הסופיים יהיו דומים או זהים למזונות
- 26 הזמניים. יוזכר כי מלכתחילה חיוב במזונות זמניים נועד להבטיח קיומו של הילד בזמן ההליך
- 27 בין ההורים ותוך מתן אפשרות לקיים משא ומתן בין ההורים שלא על חשבון טובת הקטין
- 28 וצרכיו. אוסיף כי אם וככל שהדין לא יכיר בהתחשבות רטרואקטיבית (להפחתה או להוספה),
- 29 עלול הדבר לגרום לבעלי דין להשקיע משאבים גדולים בשלב הדיון במזונות זמניים ואף למנוע
- 30 מהם הגעה לכל פשרה סבירה ולהנמיך הלהבות. דווקא התחשבות בדמי מזונות שנגבו ביתר או
- 31 בחסר, יש בה להוריד את עוצמת הוויכוח שבין ההורים בשלב המקדמי של ההליך ולסייע
- 32 לצדדים להגיע להסכמות זמניות מבלי לוותר על זכותם לבירור מעמיק בשלב ההוכחות, הוא
- 33 השלב הנכון והיחידי לבירור העובדות לאשורו, כפי שאף הוסכם בין הצדדים.
- 34

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 25329-11-17

- 1 50. אשר על כן, מזונות שנגבו ביתר, יקוזזו מדמי המזונות השוטפים בסך שלא יעלה על 300 ₪
2 לחודש.
3
- 4 51. אערה בטרם נעילה; אכן פסיקת מזונות בסך של 300 ₪ לחודש איננה שכיחה. יחד עם זאת,
5 מעבר לסכום הפסוק שעל האב להעביר לידי האם, הוריתי על סל הוצאות רחב ביותר לרווחתו
6 של הילד. הלכה למעשה, כל הוצאה שתהיה לילד, תכוסה על ידי הוריו, כך שבסופו של יום, אף
7 אם הסכום המועבר מיד ליד איננו גבוה (והוא אכן איננו) אין בו להעיד על רווחתו של הילד.
8 עוד ובנוסף, יש לזכור כי מצאתי שהוצאותיו תלויות השהות של הילד מגיעות לכדי 2,000 ₪
9 ולמעשה, הוצאות אלה תסופקנה לו במלואן על ידי שני ההורים, כל אחד לפי חלקו, כאמור
10 בגוף פסק הדין. אף יתר הוצאותיו של הילד, שאינן תלויות שהות, תסופקנה לו על ידי הוריו,
11 כך שרווחתו של הילד תישמר.
12
- 13 **ד'- סיכומם של דברים:**
- 14
- 15 52. אשר על כן ומכל המקובץ לעיל, הריני להורות כדלהלן:
- 16
- 17 א. החל מיום 7.6.17 (מועד פתיחת הליך יישוב הסכסוך) ובכל 7 לכל חודש לאחריו, ישלם
18 האב לידי האם למזונות הקטין סך של 1,400 ₪ לחודש. הסך הנ"ל ישולם עד מלאת לילד
19 6 שנים, ביום 7.2.21.
- 20
- 21 ב. בהוצאות חינוך (לרבות: גן/צהרון) ובהוצאות רפואה (לרבות: אבחונים, טיפולים
22 רגשיים וכו'), יישאו ההורים ביחס של 2:3 לחובת האם (האם תשלם 60% והאב ישלם
23 40%). חלקם של ההורים בניכוי כל הטבה שתתקבל.
- 24
- 25 ג. קצבת המל"ל תשולם לידי האם.
- 26
- 27 ד. החל מיום 7.3.21 (עם מלאת לילד 6 שנים) ועד מלאת לו 18 שנים או עד לסיום י"ב כיתות,
28 ישלם האב לידי האם סך של 300 ₪ לחודש בכל 7 לכל חודש.
- 29
- 30 ה. האם תהיה ההורה המרכזי, כאמור בגוף פסק הדין ועל ההורים לפעול לכיסוי ההוצאות
31 הרחבות שבסעיף 44 לפסק הדין בהתאם למנגנון שפורט בסעיף 45 לפסק הדין.
- 32
- 33 ו. עם סיום התקופה המנויה בס"ק (ד) לעיל ועד לסיום שירות החובה בצה"ל ובשים לב
34 לחיוב הזניח, יישאו ההורים החלקים שווים בהוצאות הילד שאינן תלויות שהות.

